

Sách Đa-ni-ên - Số một trăm bốn mươi bốn

Ý nghĩa mang tính tiên tri về sự sụp đổ của Đảng Dân chủ tại Hoa Kỳ

Jeff Pippenger

2024-03-18

Sự sụp đổ của Đảng Dân chủ tại Hoa Kỳ là một chủ đề cụ thể của lời tiên tri Kinh Thánh. Đó là một trong những đặc điểm mang tính tiên tri gắn liền với vị tổng thống thứ tám và cũng là vị cuối cùng của Hoa Kỳ. Nó gắn liền với sự vận hành tiên tri khiến vị tổng thống thứ tám—vốn thuộc về bảy—trở thành cái đầu của hình tượng con thú. Hình tượng con thú trong thế gian vừa mang tính hai phần, lại cũng mang tính ba phần. Nó mang tính hai phần ở chỗ nó đại diện cho sự kết hợp giữa Giáo hội và Nhà nước; nhưng nó mang tính ba phần, vì nó được cấu thành bởi mười vua (quyền lực nhà nước), và được điều khiển bởi vị vua đứng đầu (quyền lực giáo hội). Con thú ấy bị một đầu cưỡi lên và cai trị—đó là cái đầu thứ tám, vốn thuộc về bảy.

Hình tượng của con thú tại Hoa Kỳ là hai mặt, nhưng lại ba mặt. Nó là hai mặt ở chỗ nó đại diện cho sự kết hợp giữa giáo hội và nhà nước, nhưng nó lại là ba mặt, vì nó được cấu thành bởi một sừng cộng hòa bội đạo (thuật trị quốc), sừng này được một sừng Tin Lành bội đạo (thuật trị giáo hội) điều khiển. Con thú ấy bị cưỡi và bị cai trị bởi một cái đầu, tức cái đầu thứ tám, vốn là một trong bảy.

Người đứng đầu, trong cả hai trường hợp, là một nhà độc tài thực thụ. Bối cảnh nơi chế độ độc tài của hắn được minh họa rõ ràng là giai đoạn lịch sử khi con thú từ đất nói như một con rồng, vì “nói” là đặc tính chủ yếu của con thú từ đất. Nó đã nói vào các năm 1776, 1789, 1798, 1863, 2001, 2021 và sắp nói một lần nữa khi hình tượng được hình thành trọn vẹn vào lúc luật Chủ nhật sắp đến.

Vào thời của Phao-lô, mâu nhiệm của điều gian ác, tức là quyền lực giáo hoàng, đã hoạt động rồi, nhưng đang bị con rồng của La Mã ngoại giáo kiềm chế. Năm 1798 và 1799, con rồng đã phé truất người tội ác khỏi quyền lực, nhưng đến năm 1989, giáo hoàng La Mã đã đánh bại con rồng của Liên Xô. Toàn bộ lịch sử tiên tri, xuyên suốt cho đến tận cùng, miêu tả giáo quyền La Mã như đang giao chiến với con rồng. Giáo hoàng La Mã là bạo chúa sẽ được tôn lên làm đầu của liên minh gian ác của bộ ba con rồng, con thú và tiên tri giả trong những ngày sau rốt. Bà White nói: “dưới một đầu, quyền lực giáo hoàng,” và tác giả Thi Thiên cũng xác định mười vua tôn lên cái đầu thứ tám, tức là thuộc về bảy.

Vì kia, kẻ thù của Ngài gây náo loạn; những kẻ ghét Ngài ngẩng đầu lên. Chúng lập mưu xảo quyệt chống lại dân Ngài, và bàn mưu chống lại những người được Ngài che chở. Chúng nói: Hãy đến, chúng ta hãy diệt họ để họ không còn là một dân tộc nữa, để tên Israel không còn được nhớ đến nữa. Thi thiên 83:2-4.

Khi Hoa Kỳ tạo nên hình tượng của con thú, nó sẽ có bản chất ba phương diện, đồng thời cũng có hai phương diện. Đó sẽ là một sự kết hợp hai phương diện: giáo quyền và quốc quyền, nhưng hệ thống chính trị ấy sẽ do một đầu lãnh duy nhất cai trị. Vị tổng thống thứ tám sẽ cai trị và cưỡi trên

hình tượng của con thú. Vị tổng thống thứ tám, là một trong bảy tổng thống trước đó, là vị tổng thống cuối cùng của vương quốc “thứ sáu” trong lời tiên tri Kinh Thánh, và ông đã nhận vết thương chí tử khi là tổng thống “thứ sáu”.

Con người tội lỗi được tiên báo đã ở trong một cuộc chiến với con rồng suốt toàn bộ lịch sử của mình. Donald Trump là vị vua giàu có đã khuấy động con rồng của chủ nghĩa toàn cầu, và ông đã ở trong một cuộc chiến về chính trị, xã hội và triết học với các thế lực của con rồng kể từ khi ông lần đầu tiên công bố ý định tranh cử tổng thống vào ngày 16 tháng 6 năm 2015, tại Trump Tower ở Thành phố New York, chính thành phố nơi Tháp Đôi sụp đổ vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, và cũng là thành phố nơi Tháp Tự Do, tòa tháp thay thế Tháp Đôi, được khánh thành vào ngày 3 tháng 11 năm 2014.

Khi luật ngày Chủ nhật sắp được ban hành, hôn lễ giữa Đấng Christ và một trăm bốn mươi bốn nghìn người được hoàn tất, và sự tà dâm giữa con đỉm của La Mã và các vua trên đất được hoàn tất trong một cuộc hôn nhân giả mạo. Vào thời điểm luật ngày Chủ nhật ấy, cặp song sinh từ vườn Ê-đen đều được tôn cao, đồng thời cũng bị một sự giả mạo tấn công. Hai thiết chế song sinh ấy là hôn nhân và ngày Sa-bát thứ bảy.

Khi những người Pha-ri-si sau đó chất vấn Ngài về tính hợp luật của việc ly hôn, Chúa Giê-su hướng những người nghe trở lại với chế định hôn nhân như đã được thiết lập từ buổi sáng tạo. “Vi lòng các ngươi cứng cõi,” Ngài nói, nên Môi-se “đã cho phép các ngươi bỏ vợ; nhưng từ ban đầu thì không phải như vậy.” Ma-thi-ơ 19:8. Ngài nhắc họ đến những ngày phước hạnh của Ê-đen, khi Đức Chúa Trời phán mọi sự “rất tốt lành.” Bấy giờ hôn nhân và ngày Sa-bát ra đời, hai chế định song sinh vì vinh hiển của Đức Chúa Trời và ích lợi của nhân loại. Rồi, khi Đấng Tạo Hóa kết hiệp đôi bạn thánh khiết trong hôn ước và phán: Người nam sẽ “bỏ cha mẹ mình mà gắn bó với vợ mình; và họ sẽ nên một” (Sáng Thế Ký 2:24), Ngài đã tuyên bố luật hôn nhân cho hết thảy con cháu A-đam cho đến tận cùng thời gian. Điều mà chính Đức Cha Hằng Hữu đã phán là tốt lành ấy là luật đem lại phước lành cao nhất và sự phát triển cho loài người.” Những Suy Tưởng Từ Núi Phước Lành, 63.

Liên minh ba bên, nơi Tin Lành bội đạo, thuyết thông linh và Công giáo bắt tay nhau tại luật Chủ nhật, là một sự giả mạo của hôn nhân trong Ê-đen, nơi “Đấng Tạo Hóa đã kết hợp tay của đôi thánh khiết trong hôn nhân.” Khi luật Chủ nhật được ban hành, hai thiết chế sinh đôi là Hôn nhân và Ngày Sa-bát được tôn cao, đồng thời bị làm ô uế. Lịch sử của sự đóng ấn bắt đầu khi Tháp Đôi sụp đổ, và lịch sử ấy kết thúc khi hai thiết chế sinh đôi là Hôn nhân và Ngày Sa-bát được tôn cao. Giữa lịch sử ấy, Tháp Tự Do được khánh thành vào năm 2014, và việc khuấy động chủ nghĩa toàn cầu của Trump bắt đầu tại Trump Tower vào năm 2015.

Tháp Đôi đã bị đánh sập như một lời quở trách đối với lòng ham mê tiền bạc của những người theo chủ nghĩa toàn cầu, và Tháp Tự Do là sự hiện thân cho cuộc nổi loạn của Nimrod chống lại Đức Chúa Trời trên trời và sự phán xét mà Ngài đã giáng xuống bằng cơn Đại Hồng Thủy, cũng như Tháp Tự Do là một biểu tượng chống lại sự phán xét của Đức Chúa Trời vào ngày 11 tháng 9 năm 2001.

Một lần kia, khi ở thành phố New York, vào ban đêm tôi được kêu gọi để chứng kiến những tòa nhà mọc lên tầng này nối tầng khác vươn lên trời. Những tòa nhà này được bảo đảm là chống cháy, và chúng được dựng lên để tôn vinh các chủ sở hữu và những người xây dựng chúng. Những tòa nhà ấy vươn cao, rồi còn cao hơn nữa, và trong đó người ta dùng những vật liệu đắt giá nhất. Những người sở hữu các tòa nhà ấy đã không tự hỏi: “Làm thế nào chúng ta có thể tôn vinh Thiên Chúa cách tốt nhất?” Chúa không ở trong ý nghĩ của họ.

Tôi nghĩ: “Ôi, ước gì những người đang đầu tư của cải của mình như thế có thể nhìn thấy đường lối của mình như Đức Chúa Trời nhìn thấy! Họ đang dựng lên những tòa nhà nguy nga tráng lệ, nhưng trước mắt Chúa Tể vũ trụ, những kế hoạch và toan tính của họ thật đại dột biết bao. Họ không hết lòng hết trí tìm xem làm thế nào họ có thể tôn vinh Đức Chúa Trời. Họ đã quên mất điều này, bổn phận trước hết của con người.”

Khi những tòa nhà cao vút này mọc lên, các chủ sở hữu hân hoan với niềm kiêu hãnh đầy tham vọng vì họ có tiền để thỏa mãn bản thân và khơi dậy sự ghen tị của những người láng giềng. Phần lớn số tiền mà họ đầu tư như vậy đã được thu vén bằng sự bòn rút, bằng cách bóc lột người nghèo. Họ quên rằng trên trời có ghi sổ mọi giao dịch làm ăn; mọi thỏa thuận bất công, mọi hành vi gian lận đều được ghi chép ở đó. Sắp đến lúc, trong sự gian trá và ngạo mạn của mình, con người sẽ chạm tới một giới hạn mà Chúa sẽ không cho họ vượt qua, và họ sẽ biết rằng sự nhẫn nại của Đức Giê-hô-va có giới hạn. Lời chứng, tập 9, trang 12.

Cuộc nổi loạn mà tháp của Nimrod tượng trưng là chống lại sự phán xét gần đây của Đức Chúa Trời về Đại Hồng Thủy, và nó tiêu biểu cho cuộc nổi loạn của các nhà ngân hàng theo chủ nghĩa toàn cầu chống lại sự phán xét gần đây của Đức Chúa Trời. Tự do theo định nghĩa trong “từ điển” của những người theo chủ nghĩa toàn cầu hoàn toàn trái ngược với tự do theo Kinh Thánh. Tự do trong “từ điển” của con rồng là sự dâm loạn, được tượng trưng bởi sự vô luân của Cách mạng Pháp.

'Thành phố lớn' mà trên các đường phố của nó các nhân chứng bị giết, và nơi thi thể họ nằm, là Ai Cập theo nghĩa 'thuộc linh'. Trong tất cả các dân tộc được trình bày trong lịch sử Kinh Thánh, Ai Cập là dân tộc táo bạo nhất chối bỏ sự hiện hữu của Đức Chúa Trời hằng sống và chống nghịch các mệnh lệnh của Ngài. Chưa có vị quân vương nào dám tiến hành một cuộc phản loạn công khai và ngạo mạn hơn chống lại uy quyền của Trời như vua Ai Cập đã làm. Khi Môi-se, nhân danh Chúa, đem sứ điệp đến với ông, Pha-ra-ôn kiêu ngạo đáp: 'Giê-hô-va là ai mà ta phải lắng nghe tiếng Ngài để cho Y-sơ-ra-ên đi? Ta không biết Giê-hô-va, hơn nữa ta sẽ không cho Y-sơ-ra-ên đi.' Xuất Ê-díp-tô Ký 5:2, A.R.V. Đây là chủ nghĩa vô thần, và dân tộc được Ai Cập đại diện sẽ cất tiếng phủ nhận tương tự đối với những đòi hỏi của Đức Chúa Trời hằng sống và sẽ bộc lộ cùng một tinh thần vô tín và thách thức. 'Thành phố lớn' cũng được so sánh, theo nghĩa 'thuộc linh', với Sô-đôm. Sự bại hoại của Sô-đôm trong việc vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời được bày tỏ đặc biệt qua tính dâm loạn phóng đảng. Và tội lỗi này cũng sẽ là một đặc điểm nổi bật của dân tộc sẽ ứng nghiệm những mô tả trong phân đoạn Kinh Thánh này.

Theo lời của nhà tiên tri, thì ít lâu trước năm 1798 sẽ có một thế lực có nguồn gốc và bản chất thuộc về Sa-tan trỗi dậy để gây chiến chống lại Kinh Thánh. Và tại xứ sở nơi lời chứng của hai nhân chứng của Đức Chúa Trời như vậy sẽ bị buộc phải im tiếng, sẽ bộc lộ chủ nghĩa vô thần

của Pha-ra-ôn và sự truy lạc của Sô-đôm.

"Lời tiên tri này đã được ứng nghiệm một cách hết sức chính xác và rõ rệt trong lịch sử nước Pháp. Trong Cách mạng Pháp, năm 1793, 'lần đầu tiên thế giới nghe một hội đồng gồm những người đàn ông, sinh ra và được giáo dục trong nền văn minh, và tự nhận quyền cai trị một trong những quốc gia ưu tú nhất châu Âu, đồng thanh cất tiếng để phủ nhận chân lý trang nghiêm nhất mà linh hồn con người tiếp nhận, và đồng loạt từ bỏ niềm tin và sự thờ phượng một vị Thần.'-Sir Walter Scott, Cuộc đời của Napoleon, tập 1, ch. 17. . ."

Nước Pháp cũng cho thấy những đặc điểm vốn nổi bật ở Sô-đôm. Trong thời kỳ Cách mạng đã bộc lộ một tình trạng suy đồi đạo đức và bại hoại tương tự như điều từng khiến các thành nơi đồng bằng bị hủy diệt. Và nhà sử học đặt song hành chủ nghĩa vô thần và sự truy lạc của nước Pháp, như đã ghi trong lời tiên tri: "Gắn chặt với những luật lệ tác động đến tôn giáo này là điều đã hạ thấp sự kết hợp hôn nhân—giao ước thiêng liêng nhất mà con người có thể lập, và chính tính bền vững của nó góp phần mạnh mẽ nhất vào việc củng cố xã hội—xuống thành một khế ước dân sự thuần túy mang tính tạm bợ, mà bất kỳ hai người nào cũng có thể kết lập rồi tùy ý tháo bỏ.... Nếu lũ quý dữ tự bắt tay tìm ra một phương thức hữu hiệu nhất để hủy diệt bất cứ điều gì đáng kính, tao nhã hay bền vững trong đời sống gia đình, và đồng thời bảo đảm rằng điều tai hại mà chúng nhắm tạo ra sẽ được duy trì từ thế hệ này sang thế hệ khác, thì chúng cũng không thể nghĩ ra một kế sách hữu hiệu hơn là sự làm đời bại hôn nhân.... Sophie Arnoult, một nữ diễn viên nổi tiếng vì những câu nói dí dỏm, đã mô tả hôn nhân cộng hòa là 'bí tích của ngoại tình.'" -Scott, tập 1, chương 17. The Great Controversy, 269, 270.

Tòa Tháp Tự Do tại Thành phố New York, được khánh thành vào năm 2014, không chỉ biểu trưng cho sự phản loạn của tháp của Nim-rôt, mà còn là biểu tượng cho định nghĩa về tự do của những người theo chủ nghĩa toàn cầu, được thể hiện qua sự cổ súy cho phong trào LGBTQ+ phóng túng, vốn biểu trưng cho sự phản loạn chống lại luật pháp của Đức Chúa Trời. Tự do chân chính thì hoàn toàn trái ngược với điều mà tòa tháp ấy biểu trưng, nhưng một thủ đoạn lừa dối kinh điển được những kẻ theo con rông sử dụng là tái định nghĩa các từ ngữ và cụm từ để dẫn đến những kết luận sai lạc. Con rông là vị luật sư điển hình, và nó là kẻ nhào nặn ngôn từ, bóp méo ngôn ngữ để tạo ra những hậu quả gian ác. Nhưng ý nghĩa chân thực của từ "tự do" không phải là thứ tự do được biểu hiện qua tình trạng vô chính phủ của Antifa, hay sự phóng túng được biểu trưng bởi cuộc Cách mạng tại Pháp.

Mọi linh hồn từ chối phó mình cho Đức Chúa Trời đều ở dưới sự kiểm soát của một quyền lực khác. Người ấy không thuộc về chính mình. Người ấy có thể nói về tự do, nhưng thực ra đang ở trong cảnh nô lệ khốn cùng nhất. Người ấy không thể thấy vẻ đẹp của lẽ thật, vì tâm trí mình bị Sa-tan khống chế. Trong khi tự tâng bốc rằng mình đang theo sự phán đoán riêng của mình, thực ra người ấy vâng theo ý muốn của chúa tể bóng tối. Đấng Christ đã đến để bẻ gãy những xiềng xích nô lệ của tội lỗi trói buộc linh hồn. 'Vậy, nếu Con giải phóng các ngươi, thì các ngươi sẽ thật sự tự do.' 'Luật của Thánh Linh ban sự sống trong Đấng Christ Jêsus' khiến chúng ta 'được tự do khỏi luật của tội lỗi và sự chết.' Rô-ma 8:2.

"Trong công cuộc cứu chuộc không có sự cưỡng bách. Không có quyền lực bên ngoài nào được sử dụng. Dưới ảnh hưởng của Thần của Đức Chúa Trời, con người được tự do chọn xem

mình sẽ phục vụ ai. Trong sự thay đổi diễn ra khi linh hồn đầu phục Đấng Christ, có cảm nhận về tự do ở mức cao nhất. Việc loại bỏ tội lỗi là hành động của chính linh hồn. Quả thật, chúng ta không có khả năng tự giải thoát mình khỏi sự kiểm soát của Sa-tan; nhưng khi chúng ta khao khát được giải thoát khỏi tội lỗi, và trong nhu cầu lớn lao kêu cầu một quyền năng đến từ bên ngoài và cao hơn chính mình, các năng lực của linh hồn được thấm nhuần năng quyền thần linh của Đức Thánh Linh, và chúng vâng theo sự chỉ huy của ý chí trong việc làm trọn ý muốn của Đức Chúa Trời." The Desire of Ages, 466.

Sự tự do mà Tháp Tự Do đại diện thực chất là sự buông thả phóng túng của Cách mạng Pháp và sự phản nghịch của Nimrôt. Ngay năm sau, tại Trump Tower, vị tổng thống giàu nhất kể từ năm 1989 đã tuyên bố tranh cử, khiến những người theo chủ nghĩa toàn cầu dậy sóng. Cùng năm đó, hôn nhân đồng tính được hợp pháp hóa ở cấp liên bang tại Hoa Kỳ, như từng xảy ra trong cuộc Cách mạng ở Pháp khi họ biến hôn nhân thành "chỉ là một hợp đồng dân sự mang tính tạm thời".

Cuộc chiến giữa con rồng và vị tổng thống giàu có nhất đã được khởi sự. Sự hủy diệt Tháp Đồi bởi sự tác động của quyền năng Đức Chúa Trời đã đánh dấu sự khởi đầu của thời kỳ ấn chứng và sự xuất hiện của con thú từ vực sâu của Hồi giáo. Tại lễ khánh thành các Tháp Tự Do, trong bối cảnh lịch sử tiên tri ấy, sự xuất hiện của con thú từ vực sâu của chủ nghĩa vô thần được đánh dấu. Nay, sự sụp đổ của hai thiết chế song đôi là ngày Sa-bát và hôn nhân, vốn đã được thiết lập trong Vườn Ê-đen, đánh dấu sự kết thúc của thời kỳ ấn chứng và sự xuất hiện của con thú thứ ba, thuộc Công giáo, đến từ vực sâu.

Vào ngày 3 tháng 11 năm 2020, Trump đã nhận một vết thương chính trị chí tử, cũng như chế độ giáo hoàng đã nhận một vết thương chí tử vào năm 1798. Vết thương ấy đã được gây ra bởi nước Pháp theo nghĩa đen vào năm 1798, và bởi nước Pháp thuộc linh vào năm 2020.

Và khi họ đã kết thúc lời chứng của mình, con thú từ vực không đảy đi lên sẽ gây chiến chống lại họ, thắng họ và giết họ. Xác chết của họ sẽ nằm trên đường phố của thành lớn, vốn theo nghĩa thuộc linh được gọi là Sô-đôm và Ai Cập, nơi Chúa chúng ta cũng đã bị đóng đinh. Khải Huyền 11:7-8.

Trong tác phẩm The Great Controversy, bà White chỉ ra rằng nước Pháp là "thành phố lớn nơi Chúa chúng ta đã bị đóng đinh".

"Theo lời vị tiên tri, thì vào một thời gian ngắn trước năm 1798 sẽ nổi lên một quyền lực có nguồn gốc và bản chất Sa-tan để tuyên chiến chống lại Kinh Thánh. Và tại xứ sở nơi lời chứng của hai chứng nhân của Đức Chúa Trời bị làm cho im bật như thế, chủ nghĩa vô thần của Pha-ra-ôn và sự trụy lạc của Sô-đôm sẽ được bộc lộ." The Great Controversy, 270.

Khi đạo luật ngày Chủ nhật sắp được ban hành tại Hoa Kỳ, hình tượng của con thú sẽ được hình thành trọn vẹn; và những ai đã hình thành trọn vẹn hình ảnh của Đấng Christ sẽ được giương lên như tiêu kỳ của Đức Chúa Trời. Trong tư cách tiêu kỳ, họ sẽ giữ vững ngày Sa-bát thứ bảy và bày tỏ sự công chính của Đấng Christ trước thế gian. Sự công chính của Đấng Christ chỉ được thực hiện bởi sự kết hợp giữa Thần tính và nhân tính; và trong lễ thật lớn lao này, vốn được định nghĩa là một màu nhiệm, định chế hôn nhân được tôn cao. Tiêu kỳ ấy biểu thị ngày Sa-bát và định chế song sinh của nó là hôn nhân.

Vì chồng là đầu của vợ, cũng như Đấng Christ là đầu của Hội Thánh; và chính Ngài là Cứu Chúa của thân thể. Vậy nên, như Hội Thánh phục tùng Đấng Christ, thì vợ cũng hãy phục tùng chồng mình trong mọi sự. Hỡi người chồng, hãy yêu thương vợ mình, như Đấng Christ cũng đã yêu Hội Thánh và đã phó chính mình vì Hội Thánh; để thánh hóa và thanh tẩy Hội Thánh qua sự tắm rửa bằng nước, nhờ lời; để trình dâng cho chính Ngài một Hội Thánh vinh hiển, không vết nhơ, không nếp nhăn hay điều gì như thế; nhưng để Hội Thánh được thánh khiết và không tì vết. Vậy, chồng phải yêu vợ như yêu chính thân thể mình. Ai yêu vợ mình là yêu chính mình. Vì chẳng ai bao giờ ghét thân xác mình; nhưng nuôi nấng và chăm sóc nó, như Chúa đối với Hội Thánh; vì chúng ta là các chi thể của thân thể Ngài, thuộc thịt và thuộc xương của Ngài. Vì cố này, người đàn ông sẽ lia cha mẹ mình và gắn bó với vợ mình, và hai người sẽ trở nên một thịt. Đây là một mầu nhiệm lớn; nhưng tôi nói về Đấng Christ và Hội Thánh. Ê-phê-sô 5:23-32.

Cờ hiệu là biểu tượng của hai thiết chế song hành là ngày Sa-bát và hôn nhân, và hôn nhân tượng trưng cho sự kết hiệp giữa thần tính và nhân tính. Mầu nhiệm của hôn nhân ấy tượng trưng cho Hội Thánh của Ngài, là đền thờ của Ngài.

"Tòa tháp là biểu tượng của đền thờ." Khát vọng của các thời đại, 596.

Vào đầu thời kỳ đóng ấn, Tháp Đồi đã sụp đổ; giữa thời kỳ đóng ấn, hai “tháp” tượng trưng cho tiến trình phân tách hai hạng người (cho cả hai sùng) đã được nhận diện; và vào cuối thời kỳ đóng ấn, Tháp Đồi của đền thờ Đức Chúa Trời và ngày Sa-bát sẽ được giương cao như một cờ hiệu cho các dân ngoại.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Vì ngày của Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ giáng trên mọi kẻ kiêu căng và tự cao, trên mọi kẻ tự nhắc mình lên; và họ sẽ bị hạ xuống. Và trên tất cả cây bá hương Li-băng cao ngất, và trên mọi cây sồi ở Ba-san, và trên mọi núi cao, cùng trên mọi đồi nhô cao, và trên mọi tháp cao, và trên mọi tường rào kiên cố, và trên mọi tàu thuyền của Tarshish, và trên mọi hình ảnh đẹp đẽ. Sự cao ngạo của loài người sẽ bị cúi xuống, và lòng kiêu kỳ của người ta sẽ bị hạ thấp; trong ngày đó chỉ một mình Đức Giê-hô-va sẽ được tôn cao. Các thần tượng, Ngài sẽ tiêu diệt hoàn toàn. Họ sẽ vào các hốc đá và vào các hang động của đất, vì sợ Đức Giê-hô-va và vì vinh quang uy nghi của Ngài, khi Ngài trở dậy để làm cho đất rung chuyển dữ dội. Trong ngày ấy, người ta sẽ quăng các tượng thần bằng bạc và các tượng thần bằng vàng của mình—mỗi người đã tự làm để thờ lạy—cho chuột chũi và cho dơi, để vào các kẽ của những vách đá lởm chởm, vì sợ Đức Giê-hô-va và vì vinh quang uy nghi của Ngài, khi Ngài trở dậy để làm cho đất rung chuyển dữ dội. Hãy thôi cậy nơi loài người, kẻ có hơi thở chỉ ở trong lỗ mũi mình; vì nó đáng kể là gì? Ê-sai 2:12-22.

Đấng yêu thương tôi và là đồn lũy của tôi; tháp cao của tôi và là Đấng giải cứu tôi; khiên thuẫn của tôi và là Đấng tôi tin cậy; Đấng khuất phục dân sự tôi dưới quyền tôi. Thi Thiên 144:2.